Çok fazla sorunumuz var. Biraz önce gündem dışı konuşmalarda da belirtildiği gibi, Meclisin ele alması gereken çok önemli sorunlar var; güvenlik sorunlarımız var, başka şeyler var; ama, küresel ısınmayı göz ardı etmek, gelecek kuşaklara, gelecek nesillere, çocuklarımıza daha güzel bir Türkiye bırakma yönünde görevimizi yapmamamız anlamına gelecektir.

Çok geçişli olarak üç bakanımızın "bir araya geldik, çözüm bulduk, program yaptık" gibi söylemlerle, demeçlerle ortaya çıkmaları da, Hükûmetimizin, ne kadar bilimsellikten uzak, alelacele, hazırlıksız, plansız ve programsız bir biçimde bu konulara yaklaştığının ayrı bir göstergesidir. O nedenle, özellikle sizden, hepimiz için gerekli olan, duyarlı olmamız gereken bir konuda Meclis araştırması açılmasına olumlu oy vermenizi diliyorum. Bu duygularla, verimli bir çalışma yapılacağı umuduyla hepinize saygılar, sevgiler sunuyorum.

Teşekkür ederim Sayın Başkan. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum Sayın Kepenek.

Önerinin lehinde söz isteyen Mehmet Nuri Saygun, Tekirdağ Milletvekili.

Buyurun Sayın Saygun. (CHP sıralarından alkışlar)

MEHMET NURİ SAYGUN (Tekirdağ) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; içinde bulunduğumuz yüzyılın en önemli sorunlarından birisi hâline gelen küresel ısınma konusunda Anayasa'mızın 98 ve İç Tüzük'ümüzün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir komisyon kurularak, Meclis araştırması açılması amacıyla 23 Mart 2006 tarihinde talepte bulunmuştum. Bu önergenin görüşülmesine ilişkin olarak söz almış bulunuyorum. Bu vesileyle de, yüce Meclisi saygılarımla selamlıyorum.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, küresel ısınma ve zararlarına karşı alınabilecek tedbirlere ilişkin iddialarıma geçmeden önce, "e-mail" yoluyla bana gelen bir slayt gösterisinin özetini sizlerle paylaşmak istiyorum:

Slaydın başlığı şu: "2070 Yılından Gelen Bir Mektup."

"Elli yaşındayım, ama seksen beş yaşında gösteriyorum. Yeterince su içemediğim için böbrek sorunları yaşıyorum. Ozon tabakası kalmadığı ve korunamadığımız için dış görünümümüz dehşet verici bir hâlde. Babam arabasını hortumdan akan suyla yıkardı. Bunu oğluma anlattığımda 'suyun bu şekilde ziyan edilebileceğine inanmıyorum' dedi. Eskiden 'suyu duyarlı kullanın, çevrenizi koruyun' diye uyarılar yapılırdı. Önemsemedik. Şimdi ne yaşanabilir bir çevre var ne de su kaynakları. Eskiden, yetişmiş birinin günde en az sekiz bardak su tüketmesi önerilirdi. Şimdi günde yarım bardak su içme hakkımız var. Su üretilemiyor, ağaç ve sebze yaşatılamıyor. Bu nedenle oksijen de azaldı ve zekâ kapasitelerimiz çok düştü. Ortalama insan ömrü otuz beş yıl, yaşanana 'insanca yaşama' derseniz. Hâlâ yeşil olan ender alanları askerler koruyor. Su, altın ve elmastan çok daha değerli. Mevsimler 20'nci yüzyılın çevreye veren zararlı uygulamaları sonucu çok değişti. Çevreye zarar verilmemesi yönündeki uyarıları dikkate almamanın bedelini şimdi 2070'te ödüyoruz. Oğluma eski günleri anlatınca 'Baba, şimdi niye su yok, doğa niye artık öyle değil?' diye soruyor. Boğazım düğümleniyor, kendimi suçlu hissediyorum. Çünkü, tüm uyarılara ben de çoğunluk gibi kulaklarımı tıkamıştım. Şimdi evlatlarımız bunun bedelini çok ağır bir biçimde ödüyorlar. Doğanın bu inanılmaz tahribatı nedeniyle, kısa bir zaman sonra gezegenimizde yaşamın sona ereceğine inanıyorum artık. Ne kadar çok isterdim geriye dönüp insanoğluna bunları anlatabilmeyi, henüz gezegenimizi kurtarma vaktimiz varken."

Evet değerli arkadaşlarım, henüz gezegenimizi kurtarmaya vaktimiz varken.

Bu önergeyi görüşmekte olduğumuz şu sıralarda geriye dönüş mümkün, daha her şey bitmedi. Doğayı, çevreyi, su kaynaklarını ve insanoğlunun geleceğini kurtarabiliriz ya da en azından bu konuda üzerimize düşenleri yapabiliriz.

Peki, bu küresel ısınma nedir?